

گاهشمار بیمه

نقش صنعت بیمه در جبران خسارت ناشی از حادثه کشتی سانچی

۱۶ دی ماه، بمناسبت سالروز غرق شدن کشتی سانچی

تهیه شده در روابط عمومی پژوهشکده بیمه
با همکاری میز تخصصی مطالعات نظام‌های بیمه‌ای
پژوهشکده بیمه

کشتی ام تی سانچی متعلق به شرکت ملی نفت ایران بود که از عسلویه حرکت کرده و قرار بود جهت تحویل میعانات گازی عازم داسال کره جنوبی شود. در طول این مسیر کشتی سانچی در آبهای چین با یک کشتی فله بر چینی برخورد کرد و از آنجا که حامل نفت فوق سبک با درجه اشتعال بسیار بالا بود، این حادثه موجب آتش سوزی فوق سریع کشتی شد و در اثر غرق شدن کشتی پس از ۷ روز شعله ور بودن بر روی آبها همه ۳۲ خدمه آن کشته شدند.

پس از حادثه تلخ نفتکش سانچی در ۱۶ دی ماه ۱۳۹۶ مطالب و موضوعات مختلفی پیرامون این حادثه مطرح شد. از دست رفتن جان خدمه کشتی از یک سو و از بین رفتن کشتی و محموله آن از سوی دیگر از جمله مهمترین چالش‌هایی بود که این حادثه به همراه داشت. زمانی که یک کشتی عازم سفر برای جابه‌جایی یک محموله می‌شود، در این فرایند نیازمند چند نوع پوشش بیمه‌ای مختلف می‌باشد. این پوشش‌ها عبارتند از پوشش بدنه و ماشین‌آلات کشتی یا نفت کش، بیمه محموله و بیمه پی‌اند‌آی که شامل

جبران خسارات احتمالی ناشی از حادثه به دیگر کشتی‌ها، آسیب‌های زیست محیطی و از بین رفتن جان خدمه و کارکنان کشتی است.

در مورد خسارت وارد شده به کشتی سانچی از آنجا که این کشتی دارای پوشش بیمه بدنه و ماشین آلات بوده لذا این خسارت توسط بیمه‌گران پوشش دهنده ریسک بدنه و ماشین آلات جبران خواهد شد. ۷۰ درصد ارزش شناور سانچی توسط بیمه‌گر بین‌المللی و با رهبری شرکت بیمه اسکولد نروژ تحت پوشش قرار گرفته بود و ۳۰ درصد بقیه توسط شرکت‌های بیمه ایرانی

پوشش داده شده بود که نیمی از بیمه نامه‌های فوق نزد بیمه مرکزی پوشش اتکایی داشته‌اند. در مورد خسارت وارده به محموله نفتکش که حاوی میعانات گازی بوده، این خسارت بر عهده خریدار محموله است و از این حیث خسارتی بابت از دست رفتن محموله بر ایران تحمیل نخواهد شد، چرا که فروش محموله سانچی به روش FOB بوده است. در این نوع از قراردادها تحویل کالا در عرشه کشتی کشور مبدا صورت می‌گیرد، یعنی فروشنده وقتی کالا را از روی عرشه کشتی عبور داد دیگر هیچ مسئولیتی در

برابر آن ندارد، بنابراین هزینه حمل و بیمه آن بر عهده خریدار است.

بخش عمده خسارات وارده شده ناشی از حادثه آتش‌سوزی سانچی ناشی از آلودگی‌های زیست‌محیطی و کشته شدن ۳۲ نفر خدمه این کشتی بود که با توجه به پوشش پی‌اند‌آی سانچی، این خسارت نیز تحت پوشش بیمه خواهد بود. اما با توجه به مشکلات و محدودیت‌های ناشی از تحریم‌ها فرایند جبران خسارت‌های مرتبط با پوشش پی‌اند‌آی با چالش‌هایی مواجه شده است.

در پایان علیرغم آنکه شرکت‌های بیمه‌گر ملزم به پرداخت خسارت این حادثه هستند، اما در عمل این کار با مشکلات متعددی مواجه است. موانعی که می‌تواند دریافت این مبلغ بالا را بسیار دشوار و یا حتی غیرممکن کند؛ اما این مشکلات برای بیمه‌های داخلی وجود ندارد و تنها از جانب بیمه‌های بین‌المللی است. شاید اگر سهم بیمه‌های داخلی از بیمه نفتکش سانچی بیشتر بود با آسودگی بیشتری بحث دریافت خسارت را دنبال می‌کردیم و حتی از پرداخت نکردن احتمالی آن نیز به این میزان

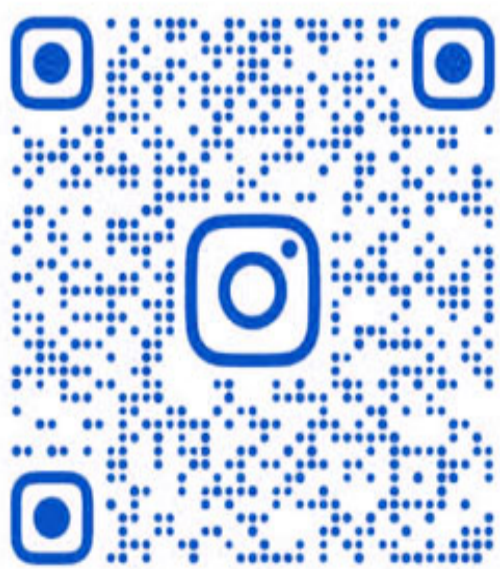
متضرر نمی‌شدیم. لذا به نظر می‌رسد این حادثه
هم یک‌بار دیگر اهمیت رشد و توسعه صنعت
بیمه در کشور را به ما گوشزد می‌کند.

تهیه شده در
روابط عمومی پژوهشکده بیمه

www.irc.ac.ir

IRCACIR